

Αποσπάσματα από το ντοκιμαντέρ " The mask you live in "

"Σταμάτα να κλαίς, σταμάτα να αισθάνεσαι. Αν πρόκειται να γίνεις άντρας σε αυτόν τον κόσμο, καλύτερα να μάθεις πώς να κυριαρχείς και να ελέγχεις τους ανθρώπους και τις συνθήκες".

"Έφυγα από εκείνο το δωμάτιο με δάκρυα στα μάτια, νιώθοντας ότι δεν ήμουν αρκετά άντρας. Σκέφτηκα ότι αν μπορούσα να εκδηλώσω αυτόν τον υπερ-ανδροπρεπή χαρακτήρα, με κάποιο τρόπο αυτό θα επικύρωνε το ποιος και τι ήμουν".

"Αν με ήξερες πραγματικά, θα ήξερες ότι όταν είμαι λυπημένη, πραγματικά δεν λέω τίποτα γι' αυτό".

"Αν με ήξερες πραγματικά, θα ήξερες ότι μερικές φορές νιώθω ότι δεν μπορώ να είμαι ο εαυτός μου".

"Ο ανδρισμός δεν είναι οργανικός, είναι αντιδραστικός. Δεν είναι κάτι που απλά αναπτύσσεται. Είναι μια απόρριψη όλων όσων είναι θηλυκά".

"Από την αρχή, διδασκόμαστε ως αγόρια να κλειδώνουμε τα συναισθήματά μας. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για το φόβο, δεν μπορούμε να μιλήσουμε για το ότι πληγωθήκαμε. Μπορούμε να μιλήσουμε για το ότι είμαστε τσαντισμένοι, μπορούμε να μιλήσουμε για το ότι είμαστε θυμωμένοι. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε για το ότι είμαστε λυπημένοι".

"Αν δεν κλαις ποτέ, τότε έχεις όλα αυτά τα συναισθήματα χωμένα μέσα σου. Και μετά δεν μπορείς να τα βγάλεις έξω. Τους βάζουμε σε αυτή την τροχιά, μέσω της λαϊκής μας κουλτούρας, μέσω του γονικού μας στυλ, μέσω του εκπαιδευτικού μας στυλ και μέσω των παραδοχών για τον φυσικό ανδρισμό και την αρρενωπότητα που μεταδίδουμε, οι οποίες είναι απίστευτα προσβλητικές και επιζήμιες".

"Ένας άνδρας πρέπει να είναι κυρίαρχος και υπεύθυνος και να έχει τον έλεγχο".

"Ένας άνδρας χρησιμοποιεί τη βία για να λύσει προβλήματα".

"Το πρώτο ψέμα που μαθαίνει κάθε αγόρι στην Αμερική είναι ότι συνδέουμε τον ανδρισμό με την αθλητική ικανότητα".

"Το δεύτερο ψέμα που μαθαίνει κάθε αγόρι είναι ότι συνδέουμε τον ανδρισμό με την οικονομική επιτυχία".

"Στη συνέχεια, το τρίτο κριτήριο είναι ότι ως κουλτούρα συνδέουμε τη σεξουαλική κατάκτηση με τον ανδρισμό".

"Τα αγόρια δεν ενθαρρύνονται να μιλούν για κάθε είδους πόνο με κανέναν άλλον. Και όταν μιλούν για τον πόνο, οι πατέρες ιδιαίτερα, αλλά και οι μητέρες, τείνουν να εστιάζουν περισσότερο στο πώς θα τον λύσουν ή τι θα κάνουν ή στις πράξεις τους".

"Στις μητέρες λένε ότι αν κρατούν ένα αγόρι πολύ σφιχτά, βλάπτουν την ανάπτυξή του. Το κάνετε ένα μαμάκια".

"Υπάρχουν σκληροί τύποι που βρίσκονται στην κορυφή και υπάρχουν αδύναμοι, τα κορίτσια, που βρίσκονται στον πάτο του σωρού. Αυτή είναι η προέλευση του σεξισμού και της ομοφοβίας. Στο σεξισμό, είναι ότι ένα κορίτσι δεν είναι τόσο δυνατό όσο ένα αγόρι. Με την ομοφυλοφιλία, ο ομοφυλόφιλος άντρας γίνεται η πιο στιγματισμένη εκδοχή της αδυναμίας".

"Έτσι, η απώλεια της οικειότητας στις φιλίες τους, το αίσθημα, πολλές φορές, για πολλά από τα αγόρια μας, της μοναξιάς και της απομόνωσης, τα αγόρια μπαίνουν πραγματικά σε μια κουλτούρα ανδρισμού που κάνει αυτές τις παράξενες εξισώσεις ότι η ανδρική οικειότητα πρέπει να αφορά τη σεξουαλικότητα. "Θα αρχίσουν να λένε πράγματα όπως: "Νιώθω κοντά του, όχι ομοφυλόφιλος. Είναι άνετος, όχι ομοφυλόφιλος". Οπότε αυτή η συνεχής νύξη ότι κάθε ένδειξη οικειότητας θα εκληφθεί ως δυνητικά γκέι".

"Καθένας από αυτούς ποζάρει με βάση το πώς ποζάρουν τα άλλα αγόρια. Και αυτό που καταλήγουν να χάνουν είναι αυτό που ο καθένας τους θέλει πραγματικά, που είναι ακριβώς αυτή η εγγύτητα. Το ποτό και η λήψη ναρκωτικών είναι πολύ συχνά ένας τρόπος με τον οποίο τα αγόρια χαλαρώνουν αυτούς τους αυστηρούς κανόνες που λένε ότι πρέπει πάντα να είναι σωπηλά και δυνατά".

"Και όταν μεθάς μπορείς να αγκαλιάσεις τους φίλους σου και να τους πεις πόσο πολύ τους αγαπάς. Μπορείς να κάνεις σεξ με μια κοπέλα και να μην αισθάνεσαι φόβο με τον τρόπο που όλοι οι άνθρωποι αισθάνονται όταν αρχίζουν να κάνουν σεξ, επειδή είναι οικείο και είναι άγνωστο και είναι απίστευτα αποκαλυπτικό. Δεν είναι απλώς αποδεκτό ότι οι έφηβοι πίνουν, παίρνουν ναρκωτικά και κάνουν σεξ, είναι αναμενόμενο και μερικές φορές περιφρονείται αν δεν το κάνουν αυτό. Αισθάνεσαι εκτός τόπου και χρόνου αν είσαι ο μόνος νηφάλιος εκεί".

"Ο τρόπος με τον οποίο τα αγόρια ανατρέφονται τα κάνει να κρύβουν όλα τα φυσικά, ευάλωτα και ενσυναισθητικά συναισθήματά τους πίσω από μια μάσκα αρρενωπότητας. Και επίσης, όταν πονάνε περισσότερο, δεν μπορούν να απλώσουν το χέρι τους και να ζητήσουν βοήθεια γιατί δεν τους επιτρέπεται, αλλιώς δεν θα είναι αληθινά αγόρια. Ντρέπονται γι' αυτό και ντρέπονται πολύ να ξεφύγουν από αυτό. Έτσι, ζουν πίσω από μια συναισθηματική μάσκα που εμποδίζει τα αγόρια να εκφράσουν τα αληθινά τους συναισθήματα".

"Στα περισσότερα σχολεία ξεκινάμε με τον εξευτελισμό ως τρόπο τιμωρίας των παιδιών, γράφουμε το όνομά τους στον πίνακα, τα βάζουμε στο πίσω μέρος της αίθουσας και τα στέλνουμε έξω. Σπάνια σταματάμε και ρωτάμε τι κρύβεται πίσω από το πρόβλημα συμπεριφοράς, γιατί αυτό το παιδί φέρεται έτσι; Το να στερούμε από αυτά τα παιδιά χρόνο μάθησης έχει στην πραγματικότητα ως αποτέλεσμα να σπρώχνουμε πολλά από αυτά κατευθείαν έξω από το σχολείο".

"Προπονώ για να βοηθήσω τα αγόρια να γίνουν άνδρες με ενσυναίσθηση και ακεραιότητα που θα είναι υπεύθυνοι και θα αλλάξουν τον κόσμο για καλό. Αυτό θα έπρεπε να είναι ο αθλητισμός".

"Το ίδιο είδος υπερ-ανδροπρέπειας που βλέπουμε στις ταινίες του Χόλιγουντ ή στην τηλεόραση είναι το ίδιο είδος υπερ-βίας που βλέπουμε στη μουσική ραπ και στην κουλτούρα του χιπ-χοπ".

"Τα βίαια βιντεοπαιχνίδια ενισχύουν αυτές τις στερεοτυπικές δομές για το πώς πρέπει να είναι ένας άνδρας. Οι τυπικοί χαρακτήρες των παιχνιδιών τείνουν να είναι λευκοί άντρες με... γίνεται τόσο συγκεκριμένο... καστανά μαλλιά, σκιά στο ¼ του προσώπου τους.. . Όταν ένα συναίσθημα τρυπώνει για έναν ανδρικό χαρακτήρα, σε γενικές γραμμές, είναι ο θυμός. Και κάθε είδους θλίψη είναι πολύ, πολύ υποβαθμισμένη και ποτέ δεν συζητείται ή επεξεργάζεται στην πραγματικότητα".

"...η έκθεση σε βίαια μέσα ενημέρωσης συχνά οδηγεί τα μικρά αγόρια να είναι λιγότερο ευαίσθητα στον πόνο και τη δυστυχία των άλλων, τα οδηγεί να είναι πιο φοβισμένα απέναντι στον κόσμο και τα οδηγεί σε συμπεριφορές που είναι πιο επιθετικές απέναντι στους άλλους και στον εαυτό τους."

"... λόγω της απίστευτης ντροπής που έχει ο πολιτισμός μας γύρω από τη σεξουαλικότητα, η πορνογραφία είναι σεξουαλική εκπαίδευση για τους περισσότερους ανθρώπους".

"Η σύνδεση, οι μνήσεις, το καψόνι - τι παίρνουν ως αντάλλαγμα; Παίρνουν δύο πράγματα. Αυτοί είναι οι δεσμοί που είναι οι πιο διαπεράσιμοι, αυτοί που θα σου κρατήσουν μια ζωή, και επίσης παίρνουν την αίσθηση ότι τα κορίτσια δεν μπορούν να το κάνουν αυτό. Οπότε παίρνεις και τα δύο, οριζόντια αλληλεγγύη με τα αδέρφια σου και ιεραρχία-οι άντρες είναι ανώτεροι από τις γυναίκες".

"Ποτέ, μα ποτέ, δεν προδίδεις αυτή την αδελφότητα, οπότε αυτό οδηγεί στην αντίληψη ότι γύρω από τα κακά πράγματα, υπάρχει ένας κώδικας σωπής. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι το μυαλό τους και η καρδιά τους έρχονται στην πραγματικότητα σε σύγκρουση, επειδή η καρδιά τους μπορεί να λέει: "Αυτό είναι λάθος. Ξέρω ότι αυτό είναι λάθος. Η ηθική μου πυξίδα μου λέει ότι αυτό είναι λάθος. Πρέπει να κάνω κάτι γι' αυτό. Ένας άντρας θα ενεργούσε". Και από την άλλη πλευρά, "Αλλά αυτά είναι τα αδέρφια μου. Δεν μπορώ να τους προδώσω. Αν το κάνω, θα με περιθωριοποιήσουν". Αυτός είναι ο φόβος που έχουν τόσοι πολλοί άνδρες και τους εμποδίζει να ενεργήσουν ηθικά".

"Είτε πρόκειται για ανθρωποκτόνο βία είτε για αυτοκτονική βία, οι άνθρωποι καταφεύγουν σε μια τέτοια απελπισμένη συμπεριφορά μόνο όταν αισθάνονται καταβεβλημένοι από ντροπή και ταπείνωση".

"Τα αγόρια εκπαιδεύονται να εξωτερικεύουν τον πόνο μας. Όταν μας έχει συμβεί κάτι κακό, πρέπει να κάνουμε κάτι κακό σε κάποιον άλλο, να εκδικηθούμε τον εξευτελισμό που έχουμε υποστεί, την ντροπή που έχουμε βιώσει. Για μένα αυτό είναι ένα τόσο βασικό και απίστευτα σημαντικό μέρος του τι συμβαίνει στην πανδημία της βίας στην κοινωνία μας".

"Γιατί τα κορίτσια και οι γυναίκες δεν εμπλέκονται σε συμβάντα με πυροβολισμούς; Η εθνική συζήτηση που γίνεται σχεδόν ποτέ δεν αναφέρει το φύλο ως παράγοντα, ενώ στην πραγματικότητα είναι ο πιο σημαντικός παράγοντας".

"Πρέπει να βοηθήσουμε τους άνδρες να επικοινωνήσουν με τις καρδιές τους και έξω από τα κεφάλια τους".

"Πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τη δύναμη στους άνδρες, όχι ως δύναμη πάνω στους άλλους ανθρώπους, αλλά ως δυνάμεις για τη δικαιοσύνη, και δικαιοσύνη σημαίνει ισότητα και δικαιοσύνη και εργασία κατά της φτώχειας και εργασία κατά, ξέρετε, της ανισότητας και της βίας - αυτό είναι δύναμη".

"Οι κουλτούρες ορίζουν τον ανδρισμό με διαφορετικούς τρόπους, και υπάρχουν υγιείς τρόποι για να ορίσει κανείς τον ανδρισμό- υπάρχουν και ανθυγιεινοί τρόποι. Έτσι, το ερώτημα είναι, μπορούμε να κάνουμε κάτι καλύτερο από ό,τι κάνουμε στην κοινωνία μας;"

Ερωτήσεις για συζήτηση στις ομάδες:

1. Ποιο απόσπασμα από το ντοκιμαντέρ θεωρείτε πιο ισχυρό; Ποιο απόσπασμα σας εκφράζει περισσότερο; Γιατί;
2. Έχει αυτό το απόσπασμα σχέση με την προσωπική σας ζωή, μια προσωπική ιστορία;
3. Πώς μπορεί να προσεγγιστεί η κατάσταση που περιγράφεται στο ντοκιμαντέρ;
4. Ποιοι είναι οι υγιείς τρόποι για να ορίσουμε τον ανδρισμό; Εργαστείτε σε ομάδες και διαμορφώστε ένα μανιφέστο για τον υγιή ανδρισμό (π.χ. αυτό θα μπορούσε να είναι οδηγός για την προώθηση θετικών και εποικοδομητικών εκφράσεων του ανδρισμού, επαναπροσδιορισμός των κοινωνικών προσδοκιών κ.λπ.)